

РЕШЕНИЕ

№ 13445

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20211110145731 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД от „Т“ ЕАД за осъждане на ответниците Е. К. Д. и С. Н. Д. да заплатят взЕ.ния за продажна цена на доставена топлинна енергия и цена на услуга за дялово разпределение, както и мораторна лихва за забава в плащането на цената, на обща стойност 2036,84 лв.

Ищецът „Т“ ЕАД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приЕ.не. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престириал насрещно – не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена след 10.07.2016 г. в 45 - дневен срок от датата на публикуването ѝ на интернет страницата на продавача. Поддържа, че ответниците са собственици на топлоснабдения имот – ап. 29, находящ се в гр. София, ..., за който се води партия с аб. № 288169. Моли ответникът С. Н. Д. да бъде осъден да заплати на ищеца 1/3 от задължението, а именно следните суми: сумата 581,01 лв. – главница, представляваща стойност на потребена и незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2017 г. – 30.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба /04.08.2021 г./ до окончателното изпълнение, сумата 77,07 лв. – мораторно обезщетение за забава за периода 30.10.2017 г. – 30.09.2020 г., начислено върху главницата за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и главница за дялово разпределение в размер на 17,32 лв. за периода м.09.2017 г. – 30.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба /04.08.2021 г./ до окончателното изпълнение, както и мораторно обезщетение за забава в размер на 3,53 лв. за периода 30.10.2017 г. – 30.09.2020 г., а ответникът Е. К. Д. да бъде осъден да заплати на ищеца 2/3 от задължението, а именно

следните суми: сумата 1162,03 лв. – главница, представляваща стойност на потребена и незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2017 г. – 30.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба /04.08.2021 г./ до окончателното изпълнение, сумата 154,15 лв. – мораторно обезщетение за забава за периода 30.10.2017 г. – 30.09.2020 г., начислено върху главницата за потребена и незаплатена топлинна енергия, както и главница за дялово разпределение в размер на 34,64 лв. за периода м.09.2017 г. – 30.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба /04.08.2021 г./ до окончателното изпълнение, както и мораторно обезщетение за забава в размер на 7,06 лв. за периода 30.10.2017 г. – 30.09.2020 г. Претендира разноски.

Ответниците Е. К. Д. и С. Н. Д., редовно уведомени, са депозирали отговор в срока по чл. 131 ГПК. Оспорват наличието на облигационно правоотношение с ищеца. Правят възражение за давност. Противопоставят се на искането за допускане на експертизи.

Третото лице – помагач „...“ ЕООД изразява становище за основателност на предявените искове.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено **от фактическа и правна страна следното:**

По исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдяните количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което ищецът е сключил договор и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните взЕ.ния.

Следва да се установи възникването на облигационно отношение между страните по договор за продажба и доставка на топлинна енергия в твърдените количества и задължение за плащане на уговорената цена. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 Закона за енергетиката, в редакцията касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Нормата на чл. 150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

В разглеждания случай от събраните по делото доказателства се установява, че с Договор за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден недвижими имот за мероприятия по ЗТСУ, инкорпориран в нотариален акт № 24, том III, дело № 424 от 1980 г., Никола Всилев Д. е признат за собственик на процесния имот. От приложените по делото справки от НБД Население се установява, че Е. К. Д. – съпруга и С. Н. Д. – син, са законни наследници на Никола В.ев Д.. От изготвената по делото справка НБД Население се установява, че Никола В.ев Д. – син на наследодателя е починал на 04.02.2011 г., поради което и на основание чл.6 ЗН, негов законен наследник се явява майка му - Е. К. Д.. Следователно съобразно действащата нормативна уредба ответниците са клиенти на топлинна енергия, тъй като са придобили правото на собственост върху процесния имот по силата на наследствено правоприемство. Доколкото по делото не са представени други доказателства в противен смисъл, съдът приЕ., че към датата на

приключване на съдебното дирене по делото ответниците притежават съответно - Е. К. Д. 2/3 идеални части от имота, а С. Н. Д. – 1/3 идеална част. Така придобитото качество законът не ограничава със срок и не го поставя под условие, в зависимост от различните нови основания за пораждаване на търговски отношения с нови потребители на топлинна енергия и загубването на това качество става при отчуждаване на топлоснабдения имот или настъпване на други законоустановени факти, прекратяващи облигационните отношения.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приЕ.не от потребителите (чл. 150, ал. 2 от закона).

В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани. Съответно според нормата на чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не са релевирани подобни твърдения, нито има данни, ответниците да са упражнили правото си на възражение срещу Общите условия. В този смисъл те са потребители, респ. клиенти на топлинна енергия за битови нужди в имота през процесния период. Между страните е възникнало и съществувало облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, който съобразно разпоредбите на чл. 150 ЗЕ се регулира от Общи условия. Договорът касае доставка на топлинна енергия до обект с абонатен № 288169 за периода м.5.2017 г. до м.4.2019 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по систЕ. за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обЕ., съответстващ на претендираната цена, е прието заключение на съдебно-техническата експертиза, съгласно което количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. За процесния период 01.05.2017 г. – 30.04.2019 г. фирмата за ДР не е отчитала уредите в имота, тъй като ответниците не са осигурил достъп до имота. По време на отчетите са попълнени протоколи за неосигурен достъп По данни на ФДР в имота е имало монтирани 2 отоплителни тела, респ. са монтирани 2 топлоразпределители. В имота има щранг – лира за отопление в банята, за която се изчислява служебна ТЕ отдадена от щранга, съгласно НТ. По данни на ФДР в имота се ползва топла вода, и поради липса на водомер за топла вода, разходът за топла вода се изчислява на 1 брой потребители при норма 140 литра на потребител за едно денонощие, съгласно НТ чл.69, ал.2. Технологичните разходи на топлинна енергия в абонатната станция са взети предвид при определяне на общото количество топлинна енергия за разпределяне между етажните собственици, като са приспаднати за сметка на ищеца. Относно топлинната енергия, отдадената от сградна инсталация, следва да се отбележи, че процесният имот е с отоплям обем по проект 194 м3, съгласно Акт за разпределение на кубатурата в жилищната сграда, предаден от председателя на домсъвета на ищеца. На база на този отоплям обем се разпределя енергия, отдадена от сградна

инсталация, съгласно НТ. Изчисленото количество топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация, е разпределено пропорционално на отопляемия обем на имотите по проект в сградата. Изравнителните сметки, издадени от ФДР, са изготвени напълно в съответствие с Наредба № 16-334, според заключението на вещото лице. Всяка изравнителна сметка включва ТЕ, отдадена от сградна инсталация, ТЕ за отопление на имота/отдадена от щранг-лирата/ и ТЕ за подгръвяне на вода. ТЕ за общи части не се начислява. За периода 01.05.2017 г. – 30.04.2019 г. количеството топлинна енергия отдадена от сградна инсталация в СЕС е изчислено от ФДР по формула, съгласно приложението към чл.61, т.6.1.1 от Наредба № 16-334.

С оглед изложеното съдът приЕ., че за процесния период до топлоснабдения имот е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е разпределяно законосъобразно в съответствие с правилата на действащата нормативна уредба / Наредба № 16-334/2007 г. за топлоснабдяването/ – за топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване и от сградната инсталация, като не е начислявана топлинна енергия за отопление на общи части. При изчисляване на сумата за действително ползваната топлинна енергия е съобразена цената на ТЕ за месеците, попадащи в исковия период.

Доколкото се дължи цената на реално потребената енергия, то при определяне дължимата сума следва да се взЕ.т предвид не стойностите на прогнозния дял /по фактури/, а тези, които се формират в резултат от изравняване. Ето защо за определяне размера на дължимата цена съдът кредитира напълно заключението на експертизата, която е отчела именно реално доставеното количество топлинна енергия през исковия период. Според вещото лице размерът на дължимата цена за доставена топлинна енергия през исковия период възлиза на сумата от 1701,05 лв.

Предвид горните изводи за наличие на главен дълг, следва да се разгледа възражението за давност, релевирано в срока за отговор на исковата молба. С оглед разпоредбата на чл. 155, ал. 1 ЗЕ и приложимите общи условия потребителите на топлинна енергия заплащат цената ѝ на месечни вноски. Задължението на потребителите за заплащане месечно на цената на консумираната топлинна енергия представлява задължение за периодично плащане по смисъла на чл. 111 б. ”в” ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време - месец, однородни задължения, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени в общите условия интервали от време. В този смисъл са задължителните за съда указания, дадени с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ОСГК и ОСТК на ВКС. За приложението на специалната погасителна давност съгласно цитираната разпоредба не е необходимо плащанията да са еднакви по размер. Следователно и взЕ.нията на “Т” ЕАД към потребителите се погасяват с изтичане на 3-годишен давностен срок. Тригодишният срок, посочен в чл. 111 б. ”в” ЗЗД, с изтичане на който взЕ.нията за цената на “Т” ЕАД се погасяват, започва да тече от деня, в който всяко едно месечно взЕ.не е станало изискуемо – чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Съгласно нормата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давностният срок започва да тече от момента, в който взЕ.нето е станало изискуемо.

ВзЕ.нето е срочно, тъй като съгласно чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от ОУ от 2016 г. клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1, т. е. прогнозните суми по ежемесечните фактури в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2, т. е. общата фактура за реално потребеното количество топлинна енергия за отчетния период – в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Подаването на исковата молба прекъсва течението на давностния срок. Исковата молба е подадена на 04.08.2021 г., така че взЕ.нията извън погасителната давност са тези, чиято изискуемост е настъпила след 04.08.2018 г. /чл. 114, ал.1 ЗЗД/, респ. погасено по

давност са взЕ.нията за периода м.05.2017 г. – 30.06.2018 г. включително, в размер на **793.15 лв.** видно от изслушаните по делото СТЕ. Ето защо, искът следва да се уважи за сумата **907.90 лв.**, ведно със законната лихва, считано от 04.08.2021 г. / до погасяването, представляваща стойността на топлинни услуги за периода от м.07.2018 г. – 30.4.2019 г., като искът подлежи на отхвърляне до пълния предявен размер от 1743,05 лв. и за периода м.05.2017 г. – 30.06.2018 г., като погасен по давност.

По силата на чл. 22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл. 61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал. 2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл. 61, ал. 1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл. 151, ал. 1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл. 36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл. 36, ал. 2 от Общите условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от ДКЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, който на основание чл. 20а ЗЗД има сила на закон за тях.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение, съобразно което предявените искове за установяване на дължимостта на тази сума в полза на ищеца, в качеството му на продавач на топлинна енергия, се явяват установени по основание.

Общият размер на дължимата цена на дяловото разпределение за периода м.9.2017 г. – м.04.2019 г. възлиза на сумата от 51,97 лв., определен при съобразяване на счетоводна справка на ищеца, както и заключението на ССЕ. С оглед възражението за давност, искът следва да се отхвърли за сумата от 22,77 лв. и за периода м.9.2017 г. – м.6.2018 г. и да се уважи за сумата от 29,20 лв.

По искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

Съгласно чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от Общите условия от 2014 г., купувачът е длъжен да заплаща месечната сума за топлинна енергия и стойността на реално потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база на изравнителна сметка, в тридесетдневен срок от датата на публикуване на съответната фактура на интернет страницата на продавача. Съгласно чл. 33, ал. 4 и ал. 5 от Общите условия, при забава в плащането потребителят дължи обезщетение в размер на законната лихва само върху стойността на реално потребеното количество топлинна енергия за съответния отчетен период, обективизирана в обща фактура.

Според чл. 32, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 от Общи условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди, в сила от 11.08.2016 г., месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от Наредбата за топлоснабдяването, се формира въз основа на определеното за него

прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, като клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно чл. 32, ал. 3 и чл. 33, ал. 2 от Общите условия, след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, като клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Продавачът връчва, чрез търговеца, на упълномощеното лице в СЕС изравнителните сметки /обща и индивидуални/ на клиентите, като датата на връчването на изравнителните сметки се удостоверява с подпис на упълномощеното лице, а последното информира клиентите в СЕС за общата изравнителна сметка, датата на получаването и връчва индивидуалните изравнителни сметки срещу подпис, удостоверяващ датата на връчването – чл. 28 от Общите условия.

В клаузите на чл. 33, ал. 4 и 5 от Общите условия е предвидено правото на продавача да начисли и получи обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2, от деня на забавата до момента на заплащане на дължимата сума за топлинна енергия.

При осъществяването по реда на чл. 20 ЗЗД тълкуване на горепосочените клаузи, съдът приЕ., че предвиденият 45-дневен срок за изпълнение на задълженията по чл. 32, ал. 3 не би могъл да тече преди изготвянето на изравнителните сметки и издаването на фактура от страна на ищеца, т. е., преди 31 юли на съответната година. Необходимостта от изравняване на действително потребеното количество топлинна енергия с начисленото за периода /отоплителния сезон/ отлага изпълнението на клиентите до извършването му, респ. осчетоводяването му. До тогава кредиторът не може да иска изпълнение. Следователно настоящият съдебен състав приЕ., че задължението за заплащане на стойността на действително потребената топлинна енергия е възникнало като срочно и по правилото на чл. 114, ал. 1 ЗЗД ответниците са в забава, считано от 15 септември на съответната година. С оглед изложеното се налага извод, че поставянето на потребителя в забава не е обусловено от публикуване на общата фактура на интернет-страницата на дружеството. Задължението за заплащане на стойността на потребената топлинна енергия е възникнало като срочно. Следователно, изпадането в забава не е обусловено от изпращането на покана до длъжника, нито от публикуване на общите фактури на интернет страницата на ищцовото дружество. В този смисъл доколкото ищецът се легитимира като кредитор на главни взЕ.ния, то акцесорните претенции се явяват установени в своето основание за исковия период, а техният размер възлиза на сумата от **188,39 лева** представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2018 г- 17.09.2020 г., като искът до пълния предявен размер от 231.23 лв. и за периода 30.10.2017 г. – м.06.2018 г., подлежи на отхвърляне като погасен по давност.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение отново липсва предвиден срок в ОУ – я на топлоснабдителното дружество за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исковата молба пред съда, поради което акцесорната претенция за лихва в размер **10.59 лв.** се явява неоснователна.

На основание чл.30, ал.3 от ЗС всеки един от съсобствениците следва да участва в тежестите относно общата вещ, съобразно притежаваното право на собственост, доказано по

делото. Поради това и исковете следва да се уважат, респ. отхвърлят до съответния размер съобразно притежанваното право на собственост върху имота от всеки един от ответниците.

Изходът на делото предполага право на разноски за двете страни. Само ответникът С. Н. Д. е представил доказателства за извършени разноски, поради което такива му се следват по съразмерност в размер на 116,85 лв. адвокатско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на направените от него разноски съобразно размера на уважените претенции в размер общо на 444,34 лв. държава такса, депозити за вещи лица и юрисконсултско възнаграждение.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Е. К. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к..., ап.29, да заплати на „Т“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ..., по искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ, сумата от **605,26 лв.**, ведно със законната лихва, считано от 04.08.2021 г. до погасяването, представляваща стойността на топлинни услуги за периода от м.06.2018 г. – 30.4.2019 г. за имот, ап. 29, находящ се в гр. София, ..., както и на основание чл.86 ЗЗД, сумата от **125,59 лв.**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2018 г- 17.09.2020 г., както и сумата от **19,46 лв.**, представляваща такса за дялово разпределение за м.07.2018 г. – м. 04. 2019 г., както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **296,22 лв.**, разноски в производството, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл.86 ЗЗД за лихва за забава върху таксата за дялово разпределение за периода от 31.12.2017 г. до 17.12.2020 г. в размер на **7,06 лв.**, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**, както и иска за главница за топлинна енергия до пълния предявен размер от 1 162,03 лв. и за периода м.05.2017 г. – м.06.2018 г., както и иска за мораторна лихва за забава върху главница до пълния предявен размер от 154,15 лв. и за периода 30.10.2017 г. – м.06.2018 г., както и за главница за дялово разпределение до пълния предявен размер от 34,64 и за периода 30.10.2017 г. – м.06.2018 г., **КАТО ПОГАСЕНИ ПО ДАВНОСТ**.

ОСЪЖДА С. Н. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к..., ап.29, да заплати на „Т“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ..., по искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ, сумата от **302,64 лв.**, ведно със законната лихва, считано от 04.08.2021 г. до погасяването, представляваща стойността на топлинни услуги за периода от м.06.2018 г. – 30.4.2019 г. за имот, ап. 29, находящ се в гр. София, ..., както и на основание чл.86 ЗЗД, сумата от **62,79 лв.**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2018 г- 17.09.2020 г., както и сумата от **9,73 лв.**, представляваща такса за дялово разпределение за м.07.2018 г. – м. 04. 2019 г., както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **296,22 лв.**, разноски в производството, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл.86 ЗЗД за лихва за забава върху таксата за дялово разпределение за периода от 31.12.2017 г. до 17.12.2020 г. в размер на **3,53 лв.**, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**, както и иска за главница за топлинна енергия до пълния предявен размер от 581,01 лв. и за периода м.05.2017 г. – м.06.2018 г., както и иска за мораторна лихва за забава върху главница до пълния предявен размер от 77,07 лв. и за периода 30.10.2017 г. – м.06.2018 г., както и за главница за дялово разпределение до пълния предявен размер от 17,32 и за периода 30.10.2017 г. – м.06.2018 г., **КАТО ПОГАСЕНИ ПО ДАВНОСТ**.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК, Е. К. Д., ЕГН *****, с адрес: гр.

София, ж.к..., ап.29 и С. Н. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к..., ап.29 ДА ЗАПЛАТИ на „Т” ЕАД, ЕИК ..., гр.София, ул..., сумата **296,22 лв.**, представляваща сторени разноси в производството.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК, С. Н. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к..., ап.29 ДА ЗАПЛАТИ на „Т” ЕАД, ЕИК ..., гр.София, ул..., сумата **296,22 лв.**, представляваща сторени разноси в производството.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК, „Т” ЕАД, ЕИК ..., гр.София, ул..., ДА ЗАПЛАТИ на С. Н. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к..., ап.29, сумата **116,85 лв.**, представляваща сторени разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „...” ЕООД като трето лице-помагач, на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Банкова сметка на „Т” ЕАД, по която могат да бъдат внесени дължимите суми: **IBAN BG4...2.**

Съдия при Софийски районен съд: _____